

IV Certàmen del Casino ★ Any 1886

FLOR NATURAL

El Vallès

*Al Vallès,
l'Indústria, el Comerç, l'Agricultura,
tot hi és!*

Jardí en el que tot l'any és primavera,
estiu o be tardò,
on l'aire amb sa bellesa falaguera
saneja lo pulmó.

Com el Vallès, no cerqui altra encontrada
quí anyori el Paradís,
que no hi ha terra al món més regalada,
ni viure més feliç.

De burcs, pobles, ciutats i pagesies
entre els dos rius seguts,
sí en té al pla, en els serrats, i en les om-
dels fruiterars perduts!... (bríes

Per tot campanarets i xemeneies
s'adressen a l'espai;
menant, dels que el pa hi mengen, les idees
a son tranquil esplai.

Dels reïnosos pins en ell l'aroma
la marinada estén,
rebeja's la perdiu de flonja ploma
al pélec del torrent.

La randa dels turons, xamosa i verda,
fa el blau del Cel més viu:
no hi ha en sos aiguabesos cap esquerda
sense una font o un riu.

Dels romanins al rusc, eixams d'abelles
bresquen sabrosa mel;
de raigs de sol o de polsim d'estrelles,
és tot l'espai ric vel.

Oneja el vent aurífics mars d'espigues
que ajeu i torna a alçà,
en cada gra que en cau, per les formigues,
en fa ploure un mannà.

I del fruit l'espessor cota les branques
on canten els ocells;
vermellotegen per marjals i tanques
maduixes i clavells.

L'horta, fresca de sa tendror, convida
l'oreig a disfrutar;
a l'era, escatainant, l'aviram crida
als prats el bestiar.

JOSEP M.ª VALLÈS i RIBOT
Mantenedor

FRANCESC UBACH i VINYETA
Guanyador de la Flor

I fins l'espadat single on sols s'aguanta
el fréstec aligot,
troba qui el cep amb mà atrevida hi planta
per no deixa'l ermot.

No hi ha sens molí o fàbrica a la vora
ni el més petit saltant;
la mola, el garbell, la llançadora,
no paren un instant.

Allà on de l'aigua la corrent no arriba,
el vapor la supleix;
de panyos i filats la hermosa estiva
tothora creix que creix.

I curulls els vagon de fruits i peces
lliscant per sobre el rall,
ensorren de la via les travesses
en honra del Treball.

El noble vallesà una sola gleva
sense llevar no vol
i a engegar els telers matinè es lleva,
molt més i tot que el sol,

per gosar un cop l'any, quan treu a fira
el be-de-Déu que té,
l'admiració que als forasters inspira
la terra en que nasqué!

Oh, bella terra, alberg de la ventura,
quí no t'estimarà!...
quan fins la verge en ta serrada altura
un temple desitjà!

Des d'ell, jamai un sol moment la vista
de ta rodona treu
i no deixa fer vella, ni estar trista,
ni sapiguer que és greu.

De tos fills en el pit conserva encesa
la flama de l'amqr,
i els hereta amb els dons de l'honradesa,
per ells cabdal tresor;

logrant que, de ses mans a l'encaixada,
diga tothom en pes:
que per bona gent i terra a la vegada,
no hi ha com el Vallès!

FRANCESC UBACH i VINYETA

Fou Reina de la Festa. en aquest Certàmen, la senyoreta Antònia Corbera i Ribas, quin retrat
no ens és possible publicar per causa de recent dol de família